

Král Renaud

Rozhodně
vyprávět

Když král Re - naud zpět z voj - ny šel, svá stře - va
ru - kou při - dr - žel. Jej mat - ka vi - dí z cim - bu -
ří: „Můj syn Re - naud se na vra - cí!

Buď šťasten, Renaud, žena tvá
ti syna krále povila.“
„Ni ze ženy, ni ze syna
se nepotěší duše má.

Už cítím smrt, jak mrazí mne,
dej, matko, ustlat lůžko mé.
Už dlouho tady nebudu,
v půlnoci žití pozbudu.

Zde dole ať mi ustelou,
já nechci vzbudit ženu svou.“
A když pak půlnoční čas byl,
král Renaud duši vypustil.

Den bílý ještě nenastal,
a každý sluha zaplakal;
dřív ještě, nežli snídali,
už všechny služky plakaly.

„Ach, povězte mi, matko má,
proč sluha tolik nařiká?“
„Když koně v řece plavit byl,
ten nejlepší se utopil.“

„Proč, řekněte jen, matko má,
pro koně tolik nařiká?“
Až Renaud z vojny přijede,
krásnější koně přivede.

Ach, řekněte mi, matko má,
proč služka pláče, nařiká?“
„Šla prostěradla k řece prát
a nechala je uplavat.“

„Proč, řekněte jen, matko má,
proč tolik pro ně nařiká?
Až král Renaud se navrátí,
krásnější ještě nakoupí.

Ach, povězte mi, matko má,
kdo hřeby tady zatlouká?“
„Má dcero, tesaři to jsou
a podlahu nám spravujou.“

„Ach, povězte mi, prosím vás,
co znamená těch zvonů hlas?“
„Z kostela průvod prosebný,
teď křížové jsou právě dny.“

„Ach, řekněte mi, matko má,
co kněží zpěv ten znamená?“
„Má dcero, to je procesí,
co kolem domu obchází.“

A když čas přišel z lůžka vstát,
na mši se chtěla podívat.
A když už došel osmý den,
tu chtěla paní vyjít ven.

„Zda můžete mi radu dát,
jaký bych měla vzít šat?“
„V zeleném, v šedém možno jít,
však nejlíp bude černé vzít.“

„Ach, řekněte mi, matko má,
co černý ten šat znamená?“
„Když žena z kouta zvedá se,
jí černé nejlíp hodí se.“

A když pak polem kráčely,
tři pasáčky jsou potkaly.
„To vdova je, tu míval pán,
co onedhy byl pochován.“

„Ach, řekněte mi, matko má,
co pasáček to povídá?“
„Ke spěchu jen vybízí nás,
chceme-li na mši přijít včas.“

Když do kostela vstoupily,
jí voskoviči podali.
Pod lavičí, jak klekala,
zem čerstvou náhle uzřela.

„Ach, řekněte, co, matko má,
ta čerstvá hlína znamená?“
„Dál, dcero, nesnesu ten klam:
Renaud je mrtev, pochován!“

„Když Renaud král je pochován,
zde klíče své vám odevzdám.
Prsteny, šperky vezměte
a synáčka se ujměte.

Zem otevři se, pukni zem,
ať mohu jít za králem!“
Zem pukla, zem se zachvěla
a krásnou paní pozřela.

Krátká slámka

Tak byla jedna loďka malá,
tak byla jedna loďka malá
a pustila, tralalala!
a na moře se pustila.

A sedm let po moři plula,
a sedm let po moři plula
a nenašla, tralalala!
a pevnou zemi nenašla.

Když na osmé už táhlo léto,
když na osmé už táhlo léto,
docházely, tralalali!
docházely jim zásoby.

„O krátkou budem tahat slámku,
o krátkou budem tahat slámku,
který z nás má, tralalali!
který z nás má teď sněden být.“

Pán lodi rozdělával slámky,
pán lodi rozdělával slámky
a nejkratší, tralalala!
a nejkratší mu zůstala.

I zabědoval: „Svatá Panno,“
i zabědoval: „Svatá Panno,
sám tedy já, tralalali!
sám tedy já mám sněden být!“

Tu plavčík povídá: „Můj pane,“
tu plavčík povídá: „Můj pane,
místo vás já, tralalala!
místo vás já se snísti dám.

Však před smrtí chci ještě jednou,
však před smrtí chci ještě jednou
do ráhnoví, tralalala!
do ráhnoví se vyšplhat.“

A když byl už nahoře v koši,
a když byl už nahoře v koši,
kol dokola, tralalali!
kol dokola se rozhlíží.

Až na špičku stožáru leze,
až na špičku stožáru leze,
a náhle dá, tralalalu!
a náhle dá se do zpěvu:

„Já vidím tam věž Babylonskou,
já vidím tam věž Babylonskou,
a Barbarii, tralalali!
a Barbarii naproti.

A vidím ovce, jak se pasou,
a vidím ovce, jak se pasou,
a pasačka, tralalale!
a pasačka, jak hlídá je.

Našeho pána vidím dceru,
našeho pána vidím dceru,
třem holubům, tralalalum!
jak zrní sype holubům.“

„Jen zpívej dál, plavčíku milý,
jen zpívej dál, plavčíku milý,
je píseň tvá, tralalala!
je píseň tvoje líbezná!

Tys vyhrál dceru svého pána,
tys vyhrál dceru svého pána,
loď celičká, tralalala!
loď celičká je také tvá!“

